

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M. H.**, bytom H., P., zast. Advokátkou JUDr. I. N., so sídlom H., Č., proti odporcom : **X., výrobné družstvo**, so sídlom H., P., IČO Y., **2/ A. B., D.**, o zaplatenie 303 000 Sk s prísl., o návrhu Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 10, v spore o právomoc medzi Sociálnou poisťovňou, ústredie v Bratislave a Okresným súdom v Prievidzi, takto

r o z h o d o l :

Prejednanie a rozhodnutie veci patrí do právomoci Sociálnej poisťovne.

O d ô v o d n e n i e

Sociálna poisťovňa ústredie v súlade s ust. § 8a OSP podala návrh v spore o právomoc vo veci posúdenia nároku navrhovateľky na rentu v dôsledku choroby z povolania za obdobie od 1. júla 2005 do 30. novembra 2005, ktorý nárok uplatnila proti odporcom 1/ a 2/ návrhom podaným na Okresnom súde v Prievidzi 15. decembra 2005. Poukázala na to, že Okresný súd v Prievidzi uznesením z 3. apríla 2006, č.k. 12C/234/2005-32, konanie zastavil s poukazom na nedostatok právomoci a postúpil vec Sociálnej poisťovni, ústrediu na ďalšie konanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp.zn. 19Co/226/2006 zo 7. septembra 2006 nevyhovел odvolaniu navrhovateľky a uznesenie Okresného súdu v Prievidzi z 3. apríla 2006, č.k. 12C/234/2005-32, potvrdil.

Sociálna poisťovňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie okresného súdu o zastavení konania a postúpení veci a vec vrátil Okresnému súdu v Prievidzi na meritórne rozhodnutie vo veci.

Dôvodila tým, že S.P., a.s. B. vyplácala navrhovateľke rentu až do 30. júna 2005. Od 1. júla 2005 pozastavila navrhovateľke výplatu renty z dôvodu, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, pretože nemá viac ako 40% pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (čo je podľa Sociálnej poisťovne irelevantné).

Zamestnávateľ navrhovateľky mal uzatvorené zmluvné poistenie so Slovenskou poisťovňou. Na základe tohto poistenia poskytovala plnenie komerčná

poisťovňa tým poškodeným zamestnancom, ktorí utrpeli pracovný úraz alebo im bola zistená choroba z povolania v období pred 26. novembrom 1993. Sociálna poisťovňa neprevzala od zamestnávateľov prípady výplaty plnení, ktoré boli alebo mali byť poskytované z iného zmluvného poistenia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný rozhodovať podľa § 8a OSP preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že navrhovateľka si návrhom uplatnila nárok na rentu za obdobie od 1. júla 2005 do 30. novembra 2005 ako nárok z choroby z povolania, ktorá jej ako zamestnankyni odporcu 1/ bola zistená 9. júna 1989 a hlásená 4. októbra 1989. V súvislosti s chorobou z povolania bola navrhovateľka odškodnená a bola jej vyplácaná náhrada straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti do 31. decembra 2003 a od 1. januára 2004 (úrazová) renta podľa zák.č. 461/2003 Z.z. až do 30. júna 2005.

Náhradu škody namiesto odporcu 1/ ako zamestnávateľa navrhovateľke vyplácal odporca 2/ na základe poistnej zmluvy, ktorá bola medzi odporcom 1/ a odporcom 2/ uzavretá pre prípad náhrady škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania.

Aj keď na základe poistnej zmluvy uzavretej odporcom 1/ ako zamestnávateľom s odporcom 2/ ako poisťovňou, škodu spôsobenú chorobou z povolania uhradza odporkyňa 2/, subjektom povinným plniť zo zodpovednosti za škodu spôsobenú chorobou z povolania je odporca 1/ ako zamestnávateľ, u ktorého navrhovateľka vykonávala naposledy prácu pred jej zistením v pracovnom pomere za podmienok, z ktorých vzniká choroba z povolania, ktorou bola postihnutá.

Od 1. januára 2004, t.j. od účinnosti zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení sú všetky nároky na náhradu škody z pracovného úrazu alebo choroby z povolania, s výnimkou vecnej škody, upravené v uvedenom zákone o sociálnom poistení, pričom nároku na náhradu straty na zárobku po skončení práceneschopnosti zodpovedá úrazová renta.

Z ust. § 272 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení pritom vyplýva, že Sociálna poisťovňa od 1. januára 2004 preberá od zamestnávateľa výplatu plnení vyplývajúcich zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania, ktoré vznikli pred 26. novembrom 1993 a od zamestnávateľa, ktorý mal podľa osobitného predpisu postavenie štátneho orgánu, nároky vzniknuté pred 1. aprílom 2002 vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a chorobe z povolania.

Ani skutočnosť, že Sociálna poisťovňa od 1. januára 2004 výplatu plnenia od odporcu 1/ neprevzala (a bez ohľadu na to, že sa tak stalo pre nesplnenie povinností ustanovených v § 272 ods. 7,8 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení) nemení nič na tom, že s účinnosťou od 1. januára 2004 o nárokoch patriacich za obdobie po 1. januári 2004 vyplývajúcich z pracovných úrazov a chorôb z povolania (s výnimkou vecnej škody), rozhoduje Sociálna poisťovňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto vyslovil, že prejednanie a rozhodnutie tejto veci patrí do právomocj Sociálnej poisťovne.

P o u č e n i e :Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 30. apríla 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová